

af Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Udgifter. Den Oversigt, som blev givet, da Tillægsbevillingsloven blev vedtaget, viser, at der skulde bruges 23 Mill. Kr., og trækker man de 23 Millioner fra de 18 Millioner, faar man et Minus i Kassebeholdningen paa 5 Mill. Kr. Altsaa, ved Indgangen til dette Aar skulde der ifølge de tidligere Bevillingslove være et Minus paa 5 Mill. Kr. i Kassebeholdningen. Nu er det sandsynligt, at Resultatet af Tillægsbevillingsloven og Finansloven for forrige Aar ligesom sædvanligt stiller sig noget gunstigere end forudsat i Finansloven og Tillægsbevillingsloven, og det vil naturligvis ogsaa virke paa Kassebeholdningen. Lad os forudsætte, at Resultatet stiller sig 5 Mill. Kr. gunstigere, saaledes at der skal bruges 5 Mill. Kr. mindre end budgetteret, saa vil det sige, at Kassebeholdningen er brugt. Hvis den højtærede Finansminister havde optaget de 14 Mill. Kr. s Obligationslaan forrige Aar, saa vilde der have været en Kassebeholdning paa 14 Mill. Kr. efter denne Beregning, men saa kunde disse 14 Mill. Kr. heller ikke optræde paa indeværende Aars Finanslov. Efter visse Udtalelser synes det, som om de 14 Mill. Kr. kan optræde baade i forrige Finansaar og i indeværende Finansaar, men det er desværre ikke saadan. Disse 14 Millioner danner ingen Undtagelse fra andre Indtægter, de kan kun optræde i eet Aar, men ikke i to. Nu gaar vi ud fra, at de bliver optaget i indeværende Aar og ikke er blevet det i forrige Finansaar. Vi kan da sige, at Kassebeholdningen er 0, hvis vi regner, at Regnskabet bliver ca. 5 Mill. Kr. gunstigere end anslaaet. Men det vil altsaa sige, at indeværende Finansaars Resultat bliver bestemmende for, om der er Penge til at udbetale de 9—10 Mill. Kr., der er Tale om, og det synes der ikke at være. Jeg paapegede før, at der vil være et Forbrug af Kassebeholdningen i dette Aar paa ca. 1½ Million, idet man maa tage de 6½ Million, som Motoromsætningsafgiften giver, ud af Finansloven. Men Finansloven og Tillægsbevillingsloven plejer jo at kræve nogle Penge, og det vil vel ikke være meget forkert at regne, at de kassemæssigt paa Driftsregnskabet og Formuerregnskabet vil kræve en 8½ Million. Hvis man gaar ud fra, at de kræver 8½ Million, vil der blive et kassemæssigt Underskud, naar Regnskabet skal gøres op for dette Aar, paa 10 Millioner. Jeg tror nok, det er en ret nøgtern Beregning i Øjeblikket, i alt Fald er den forsigtig. Men det vil altsaa sige, at ved at uddele disse 10 Millioner til

Skatteyderne tilvejebringer man et Minus i Kassebeholdningen paa 10 Millioner, hvilket faktisk betyder, at den højtærede Finansminister i Aarets Løb kommer til at laane 10 Millioner netop til denne Tilbagebetaling af Skat.

Det er Resultatet. Jeg ved ikke, om det kan forøge Nydelserne for de Folk, der faar Tilbagebetalingen, at de ved, hvor besværligt det har været at skaffe den, men man kan i alt Fald tilføje, at det har været overordentlig vanskeligt, endog saa vanskeligt, at man har maattet skride til en ekstraordinær Forøgelse af Statsgælden for at kunne foretage Tilbagebetalingen. Det hænger naturligvis sammen med, at Nedskæringerne ikke virker tilstrækkelig hurtigt, for der er ingen Tvivl om, at hvis alle de Nedskæringer, som er foreslaaet, havde begyndt at virke i dette Øjeblik, vilde Finansministeren roligt have kunnet foretage denne Tilbagebetaling af Skat uden Frygt for, at der skulde opstaa Vanskeligheder. Men det er jo saaledes, at den højtærede Finansminister maa foretage denne Tilbagebetaling af Skat paa Forskud, om jeg saa maa sige, hvis det ikke lyder paradoksalt. Disse Penge maa tages paa Forskud, de er slet ikke til Stede som Indtægt i indeværende Aar. Men det gælder om at have dem at fremvise i indeværende Aar, og derfor maa man gaa saa langt ud, at man skaffer 10 Millioner ekstra ved Laan for at kunne gennemføre Tilbagebetalingen. Det forekommer mig imidlertid, at man i hvert Fald kunde have ladet de Velhavere, som skal have Fordelen af Skattebetalingen, vente, til Beparelserne er foretaget, indtil det er lykkedes at faa Pengene fra dem. Nedskæringen skal gaa ud over, i Stedet for at man nu betaler dem ud, før de er til Stede.

Jeg indrømmer altsaa, at Nedskæringen kan give Penge til en saadan Tilbagebetaling, naar den gennemføres fuldt ud, og det er jo ogsaa Nedskæringens Formaal at give Pengene tilbage i Aar og give Skattenedsættelse til næste Aar. Den højtærede Finansminister har udtrykkelig fremhævet i Dag, at han agter at komme med yderligere Forslag om Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten, og det har jo ogsaa tidligere været klart, at det er de store Indtægter og de store Formuer, der skal have Fordelen af Nedskæringen. Fordelen bliver sikkert ogsaa betydelig. Det er blot underligt, at de paa-gældende ikke kan vente, indtil Nedskæringen har ramt tilstrækkelig haardt, men allerede skal have et Forskud i Aar, som man foreløbig maa laane.

Om Befolkningen nu bliver begejstret